

HORECA JOURNA

ETEN EN LEVEN IN HORECA EN CATERING, DECEMBER 2002, NUMMER 10

■ SOUS-SOUS
Marokkaans talent

■ nieuwe start in de keuken

FOTOGRAFIE: ALAIN CARON

Padre Eligio

Eligio's klooster. Bomen, struiken en stenen zijn mooi, kalm, en gezond. Aan alles merk je dat hier de boel permanent en intensief onderhouden wordt.

Afkicken aan de kachel

De aanpak van padre Eligio

De Italiaanse Padre Eligio heeft veel succes met zijn programma voor herintegratie van jongelui die door hun drugsgebruik met justitie in aanraking zijn gekomen. Dat doet hij door ze in fasen op te leiden tot professionele krachten voor het hotel, de keuken en het restaurant dat hij in zijn eeuwenoude klooster heeft ondergebracht. *Horeca Journal* verwacht waterige junks in de brigade, maar ontdekt in de heuvels van Florence dat Eligio en zijn pupillen een prachtige zaak hebben neergezet.

Het is een hele klim naar Eligio's eeuwenoude, door Fransiscus van Asisi gestichte klooster. Je begint in het stadje Cetona, twintig kilometer onder Siena, en loopt dan een eind de heuvels in. De reis wordt er al niet makkelijker op door het on-Italiaanse hondenweer. Als door een wonder breekt de lucht open als we de poort van het klooster openen. Dan verrast direct de rustige schoonheid. Bomen, struiken en stenen zijn mooi, kalm, en gezond. Aan alles merk je dat de boel hier permanent en intensief onderhouden wordt.

We worden opgewacht Mimo, een verzorgd geklede dertiger. "Ik zal jullie voorgaan en de padre waarschuwen dat jullie er zijn." Na doolhofachtige trapjes op en af en monumentale gangen door, vraagt de gids geduld. Er staan twee glazen zelfgemaakte champagne klaar als welkom.

"*Bonjour mes amis*", klinkt het na tien minuten met veel echo vanuit de gang en dan staat daar Padre Eligio (72), als een messias. Grote bos wit haar, eenvoudige bruin habit met daaronder sandalen:

middelen, het kwaad van de duivel, sinds 1967. Inmiddels heeft hij duizenden ontspoorde jongeren op de been geholpen. "Ik behandel ze niet als zieken", zegt hij, "ze hebben een identiteitscrisis en ik help ze de weg naar zichzelf terug te vinden." Dat betekent in de praktijk dag in dag uit hard werken in de bossen, op het land, op de boerderij, in het klooster, in de keuken of in het restaurant. Eligio's jongelui hebben gekozen voor een moeilijke weg terug, een weg zonder drugs, alcohol, sigaretten, radio, tv of gsm en met maar één grote opdracht: zichzelf terugvinden." Op een dag zijn ze zover dat ze mooi eten en mooie wijn aankunnen", legt de padre uit, "dat ze de gasten kunnen bedienen. Na een jaar of zes zijn de meesten wel hersteld. Sommigen gaan nooit meer weg, zoals Walthert, onze keukenchef."

GEEN AFLEIDING

Het hotel heeft meer dan 1500 terugkerende gasten van over de